

Arrest

nr. 92 218 van 27 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juni 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 september 2012.

Gelet op de beschikking van 27 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2012.

Gehoord het verslag van wnd. kamervoorzitter M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 november 2010 dient de verzoekende partij, van Russische nationaliteit, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 15 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 25 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van de verzoekende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 8 april 2011 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 16 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 23 mei 2012 dient de verzoekende partij een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op diezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de derde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 6 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de verzoekende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris van / de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie genomen op datum van 23.05.2012 wordt aan B.B.(...) geboren te (...), op (...)1986, van Rusland nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 06 JULI 2012 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, (...).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft in het rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op. Zij wijst erop dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten, met name het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 februari 2011, dat definitief en uitvoerbaar is. Zij meent aldus dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de huidige vordering.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3 Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 februari 2011 is genomen in toepassing van artikel 7 van de vreemdelingenwet. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder, wat tevens niet wordt betwist door de verzoekende partij, dat voormeld bevel van 25 februari 2011 niet werd aangevochten en dienvolgens definitief is, zodat dit bevel principieel uitvoerbaar is. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert haar geen nut op, omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 februari 2011 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774, RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient dienvolgens te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122.790). De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

2.4 Er dient verder op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt in de beschikking van 29 augustus 2012 als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld:

“Het beroep is gericht tegen een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten.

Het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot de artikelen 3, 5 en 8 van het EVRM, doet geen afbreuk aan voorafgaande vaststellingen.

Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21). De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beide, is een feitenkwestie.

In casu verwijst de verzoekende partij naar haar echtgenote J.B. en kind, die legaal in België zouden verblijven. De verzoekende partij brengt geen begin van bewijs bij dat aantoon dat ze met J.B. getrouwd zou zijn, dat ze samen een kind en dat J.B. legaal in België zou verblijven. Het zijn blote beweringen die door geen enkel concreet element ondersteund worden. Daarenboven heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing niet aan de verwerende partij meegedeeld dat ze een gezin in België zou hebben. Ze voert dit voor het eerste in haar verzoekschrift aan. Met betrekking tot haar privéleven reikt de verzoekende partij geen andere elementen aan.

In het kader van artikel 3 van het EVRM verwijst de verzoekende partij in algemene bewoordingen naar de algemene toestand in haar regio van herkomst, met name Dagestan. Een verwijzing naar de algemene toestand in Dagestan volstaat niet. De verzoekende partij moet enig verband met haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. De verzoekende partij brengt geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er in haar hoofd een schending van artikel 3 van het EVRM is.

Wat betreft de door de verzoekende partij ingeroepen schending van artikel 5 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat zij op geen enkele wijze aantoon dat zij op onrechtmatige wijze zou zijn beroofd van haar vrijheid en dat de bestreden beslissing geen vrijheidsberovende maatregel inhoudt.

Waar de verzoekende partij verwijst naar een hangende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, wordt erop gewezen dat deze aanvraag voor het nemen van de bestreden beslissing onontvankelijk werd verklaard, daar zijn ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). De verzoekende partij roept de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar hierboven werd reeds besproken dat zij geen schending van dit artikel aannemelijk maakt.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 14 september 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 16 oktober 2012 uitdrukkelijk uitgenodigd haar belang bij huidig beroep uiteen te zetten, gelet op het feit dat zij reeds eerder het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten dat definitief en uitvoerbaar is geworden, stelt de verzoekende partij te volharden in haar verzoekschrift.

Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 16 oktober 2012 slechts stelt te volharden in haar verzoekschrift, dient erop gewezen dat zij hierbij in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond betreffende de aangevoerde middelen ter gelegenheid van het door haar ingestelde beroep. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping van het beroep niet betwist. Bij het zonder meer volharden in haar inleidend verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting van 16 oktober 2012 op generlei wijze aantoonde dat zij, ondanks het feit dat haar reeds eerder, met name op 25 februari 2011, een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht en dit bevel definitief en uitvoerbaar is geworden, toch belang zou hebben bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

De exceptie van de verwerende partij wordt in de aangegeven mate bijgetreden. De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN